

Stadscafé #7 - Zonnige avond vol regen

Tijdens het tweede Stadscafé van 2018 gingen we in gesprek met experts en publiek over het thema 'Het Regent Weer Meer'. Met een zeer divers publiek, drie interessante sprekers en bijpassende muziek was Stadscafé #7 een sfeervolle en inhoudelijk sterke avond.

Regionale bekendheid Huub Mizee nam de zaal deze avond mee in het vraagstuk 'waarom regent het nu eigenlijk meer?', waarna stedenbouwkundige Dirk Peijpe zijn stelling 'no pipes, but people' sterk onderbouwde. Wolbert van Dijk, landschapsarchitect, zette tijdens dit Stadscafé uiteen waarom klimaatverandering ook een sociaal vraagstuk is.

Dit is niet meer te stoppen

Het zal niemand ontgaan zijn dat de regenbuien van tegenwoordig steeds zwaarder worden. Het was aan Huub Mizee om de avond in te leiden met achtergrondinformatie over deze extreme regenval. Mizee, meteoroloog en weerman bij Omroep West, zette met een aantal duidelijke illustraties kort uiteen wat er wordt verstaan onder klimaat en wat klimaatverandering te maken heeft met het natter worden van ons land.

Wist u dat? Eén graad temperatuurstijging leidt tot 7% meer vocht in de lucht en wel 14% meer neerslag?

Een laatste illustratie maakt pijnlijk duidelijk hoe hard die klimaatverandering zich momenteel ontwikkelt. "Dit is niet meer te stoppen", aldus Mizee.

No pipes, but people

Het moge duidelijk zijn, steden ervaren de laatste jaren meer en meer wateroverlast. Hoe passen we onze steden aan op deze hevige regenval? Door de stad als spons te zien, als het aan stedenbouwkundige Dirk van Peijpe ligt. Als directeur van het bureau De Urbanisten houdt hij zich dagelijks bezig met watersensitieve inrichting van het publieke domein.

Peijpe, geen onbekende van het Stadscafé, nam ons mee in de wereld van de waterpleinen. Met het Benthemplein in Rotterdam als voorbeeld legde hij uit hoe we de stad zo kunnen inrichten dat we klaar zijn voor klimaatverandering in de toekomst en tegelijkertijd kunnen blijven genieten van de stad. We moeten af van de zogenaamde 'drainage cities': steden waar het regenwater wordt afgevoerd via rioleringsbuizen. Een methode die, zoals is gebleken, bij hevige regenval te wensen overlaat en volgens Peijpe een '19^e-eeuws concept voor omgaan met regenwater in de stad' is. Geen geld steken in rioolbuizen, maar in mensen. Geen technische infrastructuur, maar mooie plekken waar mensen wat aan hebben.

Stad als spons: een watersensitieve stad houdt het water dat valt vast en geeft terug wanneer nodig.

Stenen laten wijken

Na een bijzonder muzikaal intermezzo van violiste Anne-Marie Volten, die voor de gelegenheid twee prachtige stukken van Chopin speelde, was het woord aan [Wolbert van Dijk](#), landschapsontwerper en stedenbouwkundige.

“Structuren van de stad en het verzinnen van oplossingen daarvoor is niet alleen een essentiële opgave voor de politiek en overheid, ook burgers kunnen hieraan bijdragen”, aldus van Dijk, die ons deze avond meenam naar de Rotterdamse wijk [Oude Westen](#). In deze wijk spelen buurtbewoners een actieve rol in het vergroenen en verduurzamen van de wijk. Van steen naar groen, dat is het doel van de diverse projecten die worden opgezet in deze ‘versteende’ Rotterdamse wijk. Een reizende tentoonstelling met het doel discussie uit te lokken, een buurttuinentour, actief in gesprek met bewoners en een heus Entertuinen-programma. Projecten opgezet met het doel de ‘stenen te laten wijken’.

Aan de hand van een aantal voorbeelden liet van Dijk deze avond zien wat uit al deze inspanning is voortgekomen. Van een regentuin op het dak van een lokale onderneming tot een buurttuin met theehuis. Met een gedicht van de Rotterdamse dichter Derek Otte sloot van Dijk de avond op passende wijze af.

Wolbert van Dijk: “Klimaatopgave is ook een sociale opgave. Het verbindt mensen.”
--

Het volgende Stadscafé bijwonen? Op woensdag 26 september ben je van harte welkom in Scheltema Leiden voor het 3e Stadscafé van 2018.